

Γράφει ο **Παναγιώτης Ξοπλίδης**

Μαζική και μαχητική ήταν η ταξική συγκέντρωση στα εγκαίνια της ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη στις 5/9/15. Ήταν μια πρώτη μεγάλη λαϊκή απάντηση μετά την ψήφιση του 3ου μνημονίου και μήνυμα ήταν ότι ο λαός θα παραμείνει πρωταγωνιστής στο προσκήνιο και την επόμενη μέρα των εκλογών, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα τους.

Την συγκέντρωση διοργάνωσαν ταξικά πρωτοβάθμια σωματεία, λαϊκές συνελεύσεις του «ΟΧΙ μέχρι το τέλος», επιτροπές αγώνα ενάντια στον χρυσό από την Χαλκιδική, ενώ στην Καμάρα καλούσε και το Καραβάνι Αλληλεγγύης, με τη συμμετοχή της BIOME και εργαζομένων από μαχόμενους κλάδους. Από την εξέδρα της συγκέντρωσης χαιρέτησαν συνδικαλιστές και εκπρόσωποι σωματείων και εργατικών συλλογικότητας. Πρώτος ομιλητής ήταν ο Γιάννης Λαθήρας, πρόεδρος της Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης και ακολούθησε ο Παντελής Βαϊνάς, από τις Παρεμβάσεις και τα εργατικά σχήματα, μέλος της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ και του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Αιγάλεω. Μαζική η συμμετοχή της νεολαίας που έδινε το δικό της στίγμα στη συγκέντρωση της Καμάρας με κάλεσμα και από φοιτητικούς συλλόγους.

Η συγκέντρωση με 3.000 περίπου αγωνιστές συγκροτήθηκε σε μπλοκ για να ξεκινήσει η διαδήλωση στην είσοδο της ΔΕΘ στην Πλατεία ΧΑΝΘ. Μαζικό ήταν το μπλοκ των πρωτοβάθμιων σωματείων που διοργάνωσε τη συγκέντρωση. Ακολουθούσαν πανό τοπικών συνελεύσεων, οι εργαζόμενοι από τη ΔΕΗ του συνδικάτου ενέργειας Εργατική Αλληλεγγύη από Κοζάνη-Πτολεμαΐδα, σχήματα και αγωνιστές από την υπόλοιπη Ελλάδα, επιτροπές αγώνα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, ενώ μαζική συσπείρωση είχε το μπλοκ του Καραβανιού

Αλληλεγγύης με εργαζόμενους της BIOME, της EPT3, των σωματείων WIND και VODAFONE.

Ακολουθούσαν τα μπλοκ των οργανώσεων και κινήσεων της ανατρεπτικής Αριστεράς, με πρώτο το μαζικό και έντονα νεολαιίστικο μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το μπλοκ του ΕΕΚ, της Λαϊκής Αντίστασης -Αριστερής Αντιμπεριαλιστικής Συνεργασία και άλλων συλλογικοτήτων.

Η πορεία είχε στίγμα κατά του νέου και των παλιών μνημονίων, με συνθήματα για τις εργατικές διεκδικήσεις αλλά και την πολιτική απάντηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος στην κυρίαρχη πολιτική του μαύρου μετώπου ΕΕ-ΔΝΤ-κεφαλαίου και των κυβερνήσεών τους. Διασχίζοντας τους δρόμους της πόλης, έφτασε στην Πλατεία ΧΑΝΘ και την είσοδο της ΔΕΘ, όπου είχαν παραταχθεί ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις με ΜΑΤ. Η πορεία από την Καμάρα παρατάχθηκε μπροστά στην είσοδο και παρέμεινε για ώρα, φωνάζοντας συνθήματα.

Το **ΠΑΜΕ** πραγματοποίησε μια μαζική συγκέντρωση με κινητοποίηση των δυνάμεων του από Μακεδονία και Θεσσαλία. Συμμετείχαν σωματεία και φορείς της επιρροής του ΠΑΜΕ, ενώ ξεχώρισε ο χαιρετισμός από το σωματείο της Κόκα Κόλα. Το περιεχόμενο της κινητοποίησης ήταν καταγγελία της αντεργατικής και παράθεση οικονομικών διεκδικήσεων και εργατικών αιτημάτων, **που δε συνδέονταν όμως με πολιτικούς στόχους ανατροπής για ευρώ, ΕΕ και χρέος**, ενώ ήταν έντονος και ο προεκλογικός τόνος για τη στήριξη του ΚΚΕ.

Θλιβερή ήταν η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και του ΕΚΘ, όπου τον τόνο έδιναν οι εργοδοτικοί της «Ελληνικός Χρυσός»-Eldorado gold από τη Χαλκιδική. Κρατώντας σημαίες του «ΝΑΙ» και φωνάζοντας υβριστικά συνθήματα κατά των αγώνων της ΕΡΤ3 και του ταξικού εργατικού κινήματος, έκαναν την κλάκα και περιφρούρηση στον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Παναγόπουλο, ο οποίος επανεμφανίστηκε σε συγκέντρωση μετά από 4

χρόνια! Η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ με πλειοψηφικό τμήμα το συγκεκριμένο μπλοκ της «Ελληνικός Χρυσός» Χαλκιδικής πορεύτηκε προς την Πλατεία ΧΑΝΘ, αλλά τελικά αποτράπηκε η πρόσβασή τους από με την ισχυρή παρουσία διαδηλωτών. Η ΓΣΕΕ του ΝΑΙ και της ταξικής προδοσίας βρίσκει πλέον οπαδούς μόνο από “μισθοφόρους” του Μπόμπολα και των πολυεθνικών, οι οποίοι μόλις δύο εβδομάδες πριν επιτέθηκαν με μαφιόζικο τρόπο στους εκπαιδευτικούς Γιάννη Λαθήρα, πρόεδρο της Γ’ ΕΛΜΕ και Ευδοξία Θεοδωρίδου, με αφορμή ένα μπλουζάκι με σύνθημα ενάντια στην νεοαποικιακή επένδυση. Για αυτή την επίθεση που θα μπορούσε να είναι ακόμα και δολοφονική και δεν έχει καμιά σχέση με το ήθος του

εργατικού κινήματος δεν βρήκαν ούτε λέξη να πουν οι υπερασπιστές της επένδυσης, στους οποίους δυστυχώς προστέθηκε και ο ΓΓ του ΚΚΕ Δ. Κουτσούμπας. Μοναδικό στήριγμα των πολιτικών που ληλατούν εργασιακά δικαιώματα και την φύση είναι η αστυνομία που οργάνωσε το γνωστό σχέδιο τρομοκρατίας του λαού και στην φετινή ΔΕΘ. Είναι η ίδια αστυνομία που χτύπησε τη μεγάλη διαδήλωση και στις Σκουριές στις 23/8, με αποτέλεσμα η διαδηλώτρια και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Γεωργία Καρακωνσταντινίδου να κινδυνεύσει να μείνει ανάπηρη με συντριπτικό κάταγμα στο πόδι. Αυτό το «ανδραγάθημα» ήταν το τελευταίο έργο μιας κυβέρνησης και των αρμόδιων υπουργών της (Π. Λαφαζάνης και Π. Σκουρλέτης) που αφήσουν να συνεχίζεται ένα έγκλημα που συντελείται εδώ και 5 χρόνια στη Χαλκιδική.

Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΜΕΤΑ, που εκφράζει ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ, αποδείχθηκαν αδύναμες να αντιπαρατεθούν με τον ξεπουλημένο και εργοδοτικό συνδικαλισμό. Αρνήθηκαν να στηρίξουν προτάσεις για ταξική διαδήλωση (ακόμα και σε σωματεία που έχουν θεωρητικά αγωνιστική πλειοψηφία) και κάλεσαν στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ. Όταν πληροφορήθηκαν τη «χορηγία» της Eldorado στη ΓΣΕΕ προσπάθησαν να διαχωριστούν με προσυγκέντρωση λίγα μέτρα πιο πέρα, αλλά εκτέθηκαν περισσότερο, καθώς οι δυνάμεις που κατάφεραν να συσπειρώσουν ήταν ισχνές και έτσι έμεινε ο πρώτος ρόλος σε αυτές της Eldorado. Τελικά αποχώρησαν από το χώρο και ενώθηκαν με τη διαδήλωση που είχε ξεκινήσει από την Καμάρα και με την συγκέντρωση που οργάνωσαν στην πλατεία Αγίας Σοφίας επιτροπές αλληλεγγύης στον αγώνα κατοίκων της Χαλκιδικής. Οι διαδηλωτές έφτασαν μέχρι την είσοδο της ΔΕΘ υπό τη συνεχή προκλητική παρακολούθηση των ΜΑΤ.

Σίγουρα δεν ήταν ελπιδοφόρα η πρώτη εμφάνιση της ΛΑΕ στο λαϊκό και εργατικό κίνημα. Οι συνδικαλιστικές της δυνάμεις έγιναν για άλλη μια φορά ουρά του Παναγόπουλου και της ΓΣΕΕ. Αντιμνημονιακός αγώνας σε μια συγκέντρωση που κυριαρχούν οι σημαίες του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα, είναι το λιγότερο αναποτελεσματικός και τροχοπέδη για την ανάπτυξη αγώνων που θα εκφράσουν την οργή και θέληση για ανατροπή του ΟΧΙ. Το μπλοκ της ίδιας της ΛΑΕ δεν ξεπέρασε τα 300 άτομα παρά την πανελλαδική συμμετοχή και την παρουσία του Π.Λαφαζάνη. Το σύνθημα «ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες» θα πρέπει μάλλον να προβληματίσει την ΛΑΕ καθώς η ταύτιση με την εργοδοτική ΓΣΕΕ δεν αποτελεί θετικό οίονό και έρχεται σε πλήρη αντιπαράθεση με την εργαζόμενη πλειοψηφία. Δέσμια του ίδιου σάπιου γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, όπως δηλώνουν παρουσίες σαν του Φωτόπουλου και του Καλφαγιάννη των ΓΕΝΟΠ και της ΠΟΣΠΕΡΤ αντίστοιχα, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να εκφράσει την ανάγκη για ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Χωρίς αυτήν, ακόμα και ένα «αντιμνημονιακό, πατριωτικό μέτωπο» δεν μπορεί παρά να μείνει κενό γράμμα, καθώς η πρόσφατη τραγωδία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε ότι ακόμα και η

ελάχιστη σύγκρουση με ΕΕ-ΔΝΤ-κεφάλαιο είναι καταδικασμένη σε αποτυχία χωρίς τη διαρκή παρουσία του οργανωμένου λαού στο προσκήνιο. Η συγκατοίκηση με το ΣΥΡΙΖΑ στη συνδικαλιστική παράταξη ΜΕΤΑ, συνδέεται με το γεγονός ότι στην Θεσσαλονίκη και στο πρόσφατο παρελθόν φοβήθηκαν να αντιπαρατεθούν μέχρι τέλους με τον άταφο νεκρό της ΓΣΕΕ και του ΕΚΘ. Εξάλλου με βασική την ευθύνη των σημερινών στελεχών και συνδικαλιστών της ΛΑΕ οι συνδικαλιστικές της δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ αποσύρθηκαν μετά τις 12 Φλεβάρη του 2012 από την Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων, τη δύναμη που επί 3 χρόνια ήταν ο κινητήριο μοχλός του αγώνα ενάντια στα μνημόνια και την κοινωνική βαρβαρότητα. Με τα σάπια υλικά του παρελθόντος δεν είναι δυνατό να χτίσεις οτιδήποτε ισχυρό και πολύ περισσότερο το αναγκαίο πολιτικοκοινωνικό μέτωπο που θα εκφράσει το «ΟΧΙ μέχρι το τέλος». Βάθρο αυτού του μετώπου δεν μπορεί να είναι άλλο από την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και η πετυχημένη διαδήλωση της ΔΕΘ ήταν δείγμα των δυνατοτήτων προς αυτή την κατεύθυνση. Παράλληλα η συμμετοχή του ΛΑΕ στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και το φιάσκο με την Ελντοράντο ήταν αποτέλεσμα της επανάληψης των ψευδαισθήσεων ότι μπορεί να γίνει πράξη μια άλλη πορεία για τους εργαζόμενους χωρίς ούτε καν σύγκρουση με το σάπιο αλλά ακόμα επικίνδυνο γραφειοκρατικό, κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό.